

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

22 grudnia

№ 125.

Rok 1925.

TREŚĆ:

USTAWY:

- Poz.: 891**—z dnia 25 listopada 1925 r. o popieraniu polskiej żeglugi morskiej 1703
892—z dnia 26 listopada 1925 r. w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób, dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji 1704

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA:

- Poz.: 893**—o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisana w Genewie dnia 30 września 1921 r. 1706

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE:

- Poz.: 894**—z dnia 25 września 1925 r. o złożeniu dokumentu ratyfikacyjnego Międzynarodowej Konwencji o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, podpisanej w Genewie dnia 30 września 1921 r. 1717

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 895**—Skarbu z dnia 16 grudnia 1925 r. w sprawie cen detalicznej sprzedaży specjalnych wyrobów tytoniowych 1718
896—Kolei z dnia 17 grudnia 1925 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o przejazdach ulgowych bezrobotnych pracowników umysłowych 1718

891.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 25 listopada 1925 r.

o popieraniu polskiej żeglugi morskiej.

Art. 1. W celu popierania rozwoju polskiej żeglugi morskiej i związanego z nią przemysłu, w myśl art. 5 p. 5 ustawy z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. № 47, poz. 285), jako też w celu współdziałania Państwa w stworzeniu narodowej floty handlowej, może być okazana tak dla nowopowstałych, jak dla już istniejących krajowych przedsiębiorstw budowy statków morskich oraz dla przedsiębiorstw żeglugi pomoc materialna ze Skarbu Państwa i wydawane przez Państwo zarządzenia gospodarcze, niniejszą ustawą przewidziane.

Art. 2. Pomoc dla polskich przedsiębiorstw budowy statków (art. 1) w granicach Rzeczypospolitej i na obszarze w. m. Gdańska może być świadczona:

1) przez udzielanie kredytu oraz przez udzielanie gwarancji państwowej celem uzyskania kredytu, zarówno na urządzenie nowych, jako też na rozszerzenie i ulepszenie już istniejących zakładów technicznych, oraz na niezbędne do tego celu inwestycje;

2) przez wypłacanie premij za statki, wykonane całkowicie lub częściowo w kraju, szczególnie przy użyciu materiałów krajowych, oraz za dokonanie remontu statków;

3) przez przyznanie ulg w opłatach portowych, taryfowych, celnych, oraz innych ułatwień dla zakładów budowy statków, sprowadzających bądź z zagranicy, bądź z głębi kraju, potrzebne do ich produkcji surowce, półfabrykaty, części składowe kadłubu, kotłów, motorów i wszelkiego rodzaju mechanizmów, oraz potrzebne do eksploatacji statki i materiały;

4) przez uwolnienie częściowe lub całkowite przedsiębiorstw (art. 1) od podatków i opłat państwowych na okres czasu, nie przewyższający lat 15.

Art. 3. Pomoc dla polskich przedsiębiorstw żeglugi (art. 1) może być świadczona:

1) przez udzielenie taniego kredytu lub gwarancji państwowej celem uzyskania kredytu na inwestycje eksploatacyjne, zakup i remont statków i urządzeń budowy przystani, oraz na inne potrzeby, naturalnym rozwojem przedsiębiorstw usprawiedliwione;

2) przez wypłacanie premij:

a) od długości przebytej drogi wodnej, przebywanej przez statki, oraz wielkości statku;

b) od ilości przewożonych ładunków w interesie ojczyzostego przemysłu i handlu;

c) za odwiedzanie przez Rząd wskazanych portów;

d) za przewożenie poczty;

e) za utrzymanie regularnych rejsów z określoną szybkością;

3) przez częściowy zwrot opłat kanałowych;

4) przez przyznawanie ulg przewozowych dla ładunków, idących lub przybywających na polskich statkach morskich w granicach przyjętych zobowiązań międzynarodowych, oraz dla materiałów pędnych na własne potrzeby polskich statków morskich;

5) przez uwolnienie częściowe lub całkowite przedsiębiorstw od podatków i opłat państwowych na okres czasu, nie przewyższający lat 15.

Art. 4. Pomoc dla krajowych towarzystw, ubezpieczających statki, będzie świadczona przez udzielenie państwowej gwarancji finansowej.

Art. 5. Sposoby udzielania pomocy, wyszczególnione w art. 2 i 3, mogą być udzielane również i względem krajowych morskich statków rybackich.

Art. 6. Premje przyznawać będzie Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii komisji specjalnej. Komisję tę, złożoną z przedstawicieli zainteresowanych ministerstw oraz krajowych organizacji przemysłowych i żeglugowych, powołuje do życia rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu.

Art. 7. Postanowienia, dotyczące państwowej gwarancji finansowej, będą przedmiotem osobnej ustawy.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz innymi zainteresowanymi ministrami.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

892.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 26 listopada 1925 r.

w sprawie uzupełnienia odszkodowania osób, dotkniętych skutkami nieszczęśliwych wypadków przy pracy w b. dzielnicy rosyjskiej lub na wychodźstwie w Rosji.

Art. 1. Ustawa niniejsza dotyczy następujących osób, poszkodowanych skutkiem nieszczęśliwych wypadków przy pracy przed dniem 1 lipca 1924 r.:

a) osób, uprawnionych do pobierania rent z powodu nieszczęśliwych wypadków w b. dzielnicy rosyjskiej;

b) osób, poszkodowanych w czasie wojny przez nieszczęśliwe wypadki w znajdujących się pod zarządem władz okupacyjnych przedsiębiorstwach, objętych przepisami prawnymi o odszkodowaniu lub ubezpieczeniu z tytułu wypadków, obowiązującymi w b. dzielnicy rosyjskiej, o ile osoby te uzyskają prawo do renty w myśl rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, przewidzianego w ustępie 4 art. 2 niniejszej ustawy;

c) uchodźców, jeńców, zakładników i Internowanych, posiadających obywatelstwo polskie, zatrudnionych w przedsiębiorstwach ewakuowanych, którzy z powodu wypadków przy pracy w tych zakładach uzyskają prawo do renty w myśl rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej, przewidzianego w ustępie 4 art. 2 niniejszej ustawy.

Art. 2. Osobom, wymienionym w art. 1, będą wypłacone dodatki wyrównawcze za czas od 1 stycznia 1919 r., względnie od późniejszego terminu zdarzenia się wypadku, do 30 czerwca 1924 r., o ile w międzyczasie pobierali renty w zdeprecjonowanej walucie, lub też wcale ich nie pobierali.

O ile z ustawy z dnia 30 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozciągnięcia obowiązujących na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego i cieszyńskiej części województwa śląskiego ustaw o obowiązkowym ubezpieczeniu od wypadków na obszar województw: warszawskiego, łódzkiego, kieleckiego, lubelskiego, białostockiego, wołyńskiego, poleskiego i nowogródzkiego oraz ziemi wileńskiej (Dz. U. R. P. № 16 poz. 148) wynika obowiązek zakładu ubezpieczenia od wypadków wypłacenia zaległych rat rentowych za czas do 30 czerwca 1924 r., obowiązek ten będzie uważany za umorzony względem osób, które otrzymają dodatki wyrównawczy, przewidziany w ust. 1.

Postanowienia ustawy, cytowanej w ust. 2 niniejszego artykułu, dotyczące obowiązku wypłaty rent bieżących przez zakład ubezpieczenia od wypadków, stosowane będą również do osób, wymienionych w art. 1 p. b) i c) niniejszej ustawy, względnie pozostałych po ich śmierci rodzin, z tem, że renty wypłacane będą, jako zaliczki na rachunek